ΑΓΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΣΤΑΖΕΙΣ ΑΙΜΑ

Είναι γνωστό ότι κατά τις μέρες των χριστουγέννων και της πρωτοχρονιάς υπάρχει τόσο μεγάλη κινητικότητα στα εμπορικά κέντρα και στις κατά τόπους αγορές όσο σε καμία άλλη περίοδο του χρόνου. Τις μέρες αυτές ο καταναλωτισμός χτυπάει κόκκινο και προϊόντα όπως το κρέας εξαφανίζονται γρήγορα από τα ράφια των καταστημάτων. Η αγορά εμπορευμάτων γίνεται με τόση τυπικότητα και πειθαρχία κάθε χρόνο που πλέον έχει πάρει διαστάσεις ιερής τελετουργίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Η κατανάλωση αποτελεί αυτοσκοπό για το τεχνοβιομηχανικό σύστημα που μέσω αυτής επιδιώκει τη διαιώνισή του. Μιλάμε λοιπόν για τις άγιες μέρες της κατανάλωσης και της επικύρωσης της κυριαρχίας του βιομηχανικού πολιτισμού «επί της Γης» και όχι για ευλογημένες μέρες από κάποια ανώτερη ύπαρξη ή τον «Δημιουργό».

Πίσω από τις φανταχτερές βιτρίνες των πολυκαταστημάτων, τις «στολισμένες» με λαμπιόνια πόλεις και τις παραδοσιακές αγορές σε διάφορες πλατείες, βρίσκεται επιμελώς συγκαλυμμένη η συστηματοποιημένη εκμετάλλευση. Για να υπάρχει η βιομηχανική κοινωνία, οι μηχανισμοί της παραγωγής και της κατανάλωσης ξεκοιλιάζουν τη Γη, φυλακίζουν και εξοντώνουν αναρίθμητα έμβια όντα με ποικίλους τρόπους. Για εμάς τα χριστούγεννα είναι ένα πανηγύρι εκμετάλλευσης με απώτερο σκοπό να διαδοθεί η κουλτούρα του καταναλωτισμού και του θεάματος μέσα στα αστικά σαλόνια κάθε βαθμίδας.

Αυτές τις μέρες η βιομηχανία κρέατος «δίνει τα ρέστα της». Αναρίθμητα ζώα γίνονται γεύμα για το καταναλωτικό κοινό σχεδόν σε όλες τις πόλεις του βιομηχανοποιημένου κόσμου. Με το ανθρωποκεντρικό δόγμα να κυριαρχεί, η εκμετάλλευση που υφίστανται τα μη ανθρώπινα ζώα δεν γίνεται καθόλου υπολογίσιμη. Έχει περάσει η εξουσιαστική αντίληψη ότι τα μη ανθρώπινα ζώα υπάρχουν για τους σκοπούς του ανθρώπου, κάτι που δένει με το γενικότερο πνεύμα ατομισμού.

Πολλά είδη ζώων μπαίνουν στο στόχαστρο για να καταλήξουν ως γεύμα στα τσιμεντόσπιτα και τα εστιατόρια του βιομηχανικού πολιτισμού. Ένα σύνολο από άγρια ζώα, που κάποια εξ' αυτών βρίσκονται υπό εξαφάνιση, κυνηγιούνται ή εκτρέφονται για να ικανοποιήσουν τα πιο ακριβά και απαιτητικά καταναλωτικά γούστα. Η κατανάλωση κρέατος σχετίζεται σήμερα με ολόκληρα εργοστάσια μαζικού εγκλεισμού και εμπορικές επιχειρήσεις που νοιάζονται για το πώς θα κερδίσουν περισσότερα χρήματα, αδιαφορώντας για την ελεύθερη φύση των ζώων και την καταστροφή που προκαλούν στη βιόσφαιρα.

Στο κέντρο της Αθήνας το εμπόριο γούνας έχει την τιμητική του, αφού ακόμα και την περίοδο της λεγόμενης «οικονομικής κρίσης» δεν είναι λίγοι εκείνοι, μεταξύ αυτών και τουρίστες, που θα πάνε να αγοράσουν είδη γούνας, είτε για να κάνουν κάποιο δώρο «αξίας», είτε για να επενδύσουν κάπου το βρώμικο χρήμα τους. Το ίδιο και χειμερινά θέρετρα, όπως η περιοχή της Καστοριάς, λειτουργούν τις μέρες αυτές ως κέντρα εμπορίου ειδών γούνας.

Την ώρα που αυτοκίνητα και καταναλωτές κινούνται στην πόλη σαν κουρδισμένα πλαστικά παιχνίδια, αμέτρητες ψευδαισθήσεις και αισθήματα ματαιοδοξίας αναπτύσσονται στο καταναλωτικό κοινό. Τα παιδιά περιμένουν τον Αϊ Βασίλη να τους φέρει κάποιο δώρο που πιθανόν να κατασκεύασαν άλλα παιδιά σε κάποια φάμπρικα παιχνιδιών στην Κίνα ή στο Βιετνάμ. Στη λεωφόρο Αλεξάνδρας μπορεί κανείς να «θαυμάσει» πολλές χιλιάδες κομμένα έλατα να διατίθενται προς πώληση. Κάπου εκεί διάφοροι οικογενειάρχες σπεύδουν να αγοράσουν κάποιο κομμένο δέντρο για το σαλόνι τους, το οποίο μετά από δύο εβδομάδες θα πετάξουν στα σκουπίδια.

Το εμπόριο ηλεκτρονικών συσκευών συνδέεται με εξορυκτικές διαδικασίες σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Στις εξορύξεις και τα ορυχεία οφείλεται η καταστροφή φυσικών βιοτόπων και των ζώων που κατοικούν σε αυτούς, όπως και η βάναυση εκμετάλλευση ανθρώπων στις λεγόμενες χώρες του τρίτου κόσμου.

Η βιομηχανία του τουρισμού έχει και αυτή τις καλές της μέρες. Αεροπορικές εταιρίες, ξενοδοχεία, εστιατόρια και χιονοδρομικά κέντρα περιμένουν να γεμίσουν τα ταμεία τους. Ένα ιδεολόγημα που ανθεί στις μέρες μας είναι αυτό που λέει ότι για να περάσεις αξέχαστες διακοπές θα πρέπει να πας σε ένα μακρινό μέρος που δεν έχεις επισκεφθεί ξανά. Και αν υπάρχει το χρήμα και ο χρόνος τότε δεν υπάρχει κανένας ενδοιασμός γι' αυτό. Άλλωστε με την διάδοση και τη φτηνότερη χρήση των αερομεταφορών, ο κόσμος πλέον έχει γίνει πιο μικρός για τους καταναλωτές και τους επιχειρηματίες. Ποιος όμως νοιάζεται πού πατάει η βιομηχανία του τουρισμού και οι τεχνολογίες μεταφορών;

Άλλος ένας χρόνος φεύγει (όπως ακούμε συχνά) και για να διαιωνιστεί ο βιομηχανικός πολιτισμός θα πρέπει να συντηρείται ο μαζικός εγκλεισμός σε φυλακές και η μαζική επιτήρηση του πληθυσμού έξω από αυτές. Ένα σύνολο από εξουσιαστικούς μηχανισμούς μάς προστάζουν έμμεσα ή άμεσα να μπούμε στη σειρά, να γίνουμε πειθαρχημένοι εργάτες και καταναλωτές, υπάκουοι πολίτες και αποχαυνωμένοι τηλεθεατές. Απ' την άλλη υπάρχει η επιλογή της άρνησης και της εναντίωσης στην κυριαρχία. Την ίδια ώρα που οι ενεργειακοί-θρησκευτικοί πόλεμοι προκαλούν προσφυγικές ροές, εργάτες και εργάτριες δουλεύουν ακατάπαυστα για το πέρας των γιορτών και ενώ οι μηχανές της προόδου καταστρέφουν ό,τι είναι άγριο και ελεύθερο, τώρα είναι που πρέπει να στραφούμε συνολικά ενάντια στη διαδικασία του πολιτισμού. Είναι προτιμότερο να αγωνιστεί κανείς για την ολική απελευθέρωση ζώων και Γης από το να γίνει ένα πειθαρχημένο γρανάζι στη βιομηχανική κοινωνία που είτε θα την ονομάζουν καπιταλισμό, είτε κομμουνισμό.

Συναισθανόμενες-οι όλα τα έμβια όντα που υποφέρουν από την επιβολή του εγκλεισμού, της προόδου και της βιομηχανοποίησης, επιλέγουμε να υπερασπιστούμε την άγρια ζωή ενάντια σε κάθε μορφή μαζικής κοινωνίας και κράτους.

Αρνήσου να είσαι ένας αριθμός στις στατιστικές και τους σκληρούς δίσκους του κράτους.

Λευτεριά σε όσους είναι σε κελιά και κλουβιά

Αγώνας για την ολική απελευθέρωση Ζώων και Γης, για την αναρχία

Αναρχική ομάδα ΑΓΡΙΑ ΦΥΣΗ
adamasto.squat.gr